

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Ghenadie Nicolaev,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Craiu Serghei în numele inculpatului Lazu Igor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Lazu Igor Xxxxx,

născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx, str. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 01 martie 2017 - până la 14 martie 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 11 aprilie 2017 - până la 03 mai 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 11 iulie 2017 – până la 01 noiembrie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 martie 2017, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Lazu Igor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Lazu Igor, la data de 14 ianuarie 2017, aproximativ la orele 00¹⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în scara blocului locativ nr. xxx din str. xxx, mun. xxx, manifestând o deosebită obraznicie, urmărind scopul încălcării ordinii publice și aplicării violenței în privința lui Chitoroagă V., dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, neavând careva temeiuri de aplicare a violenței

fizice, a numit-o pe Chitoroagă V. cu diferite cuvinte necenzurate, apucând-o de păr i-a aplicat acesteia multiple lovituri cu mâinile și pumnii în regiunea capului și peste corp, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.200 din 17.01.2017, vătămare corporală ușoară.

În vederea aplanării conflictului s-a implicat Chistol I., care a ajutat-o pe Chitoroagă V. să intre în apartamentul acesteia. Ulterior, când Chistol I. a ieșit din apartamentul lui Chitoroagă V., Lazu Igor în continuarea acțiunilor sale huliganice, l-a numit pe Chistol I. cu diferite cuvinte necenzurate, aplicându-i o lovitură cu pumnul în regiunea feței, iar când Chistol I. i-a opus rezistență inculpatului, Lazu Ig. i-a aplicat o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea umărului stâng, provocându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.209/D din 02.02.2017, vătămare corporală ușoară.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Craiu S. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, potrivit art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului a indicat că instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la urmărire penală, s-a căit sincer de cele comise, este căsătorit și are la întreținere 3 copii minori, însă, a ignorat faptul că Lazu Ig. este unicul întreținător al familiei și nu s-a expus asupra argumentelor apărării în sensul eliberării inculpatului prin prisma art. 90 CP.

Pe perioada aflării în stare de arest, inculpatul a conștientizat caracterul acțiunilor sale, totodată, prin plasarea acestuia în penitenciarului nr.13, se încalcă drepturile inculpatului prevăzute de CEDO, cu privire la condițiile de detenție, astfel, considerând că în cazul respectiv este oportun de a fi aplicate prevederile art. 385 alin. (4) CPP al RM.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de avocat.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor din dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Lazu Ig. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța a respins solicitarea avocatului privind stabilirea unei pedepse mai blânde, în temeiul art. 90 Cod penal, concluzionând că necătând

la faptul că părțile vătămate nu au înaintat careva pretenții materiale și morale față de inculpat, aceasta nu constituie temei de aplicare a unei pedepse mai blânde față de Lazu Ig., or, ultimul nu a conștientizat acțiunile sale comise, având în vedere că acesta nu este la prima abatere, fiind condamnat de 5 ori pentru diferite categorii de infracțiuni, astfel, nu a făcut concluziile necesare și a comis o nouă infracțiune, ceea ce denotă că inculpatul prezintă un pericol social pe viitor.

La fel, a conchis că nu poate fi reținut nici argumentul indicat de avocat precum că prin plasarea inculpatului în penitenciarul nr.13, se încalcă drepturile acestuia prevăzute de CEDO, cu privire la condițiile de detenție, considerând că în acest caz ar fi oportun de a fi aplicate prevederile art. 385 alin.(4) CPP, sau, rigorile menționate, sunt aplicate în cazul când în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au stabilit încălcări ale drepturilor inculpatului, fapt care nu s-a constatat în cadrul examinării cauzei penale în privința lui Lazu Ig.

Mai mult că, în situația în care inculpatul se consideră lezat de dreptul cu privire la condițiile de detenție, acesta este în drept să înainteze o cerere de chemare în judecată împotriva statului privind recuperarea prejudiciului cauzat în urma pretensei încălcări în temeiul art. 3 CEDO.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Craiu S. în numele lui Lazu Ig., care invocând art. 420-422, 427, 430 CPP, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Lazu Ig. să-i fie redusă pedeapsa stabilită de la 3 la 2 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 CP.

Consideră că argumentele instanței privind posibilitatea corectării inculpatului doar prin izolarea lui de societate sunt de ordin general, abstract și în contradicție cu circumstanțele cauzei, deoarece au fost nominalizate mai multe circumstanțe ale cauzei care ar permite aplicarea art.90 CP, cum sunt:

- fapta comisă de inculpat nu prezintă un pericol social sporit, lipsa prejudiciului material sau moral, recunoașterea vinovăției de către inculpat și căința sinceră, Lazu Ig. este căsătorit și are la întreținere trei copii minori, fiind unicul întreținător al familiei. Pe perioada aflării inculpatului sub arest acesta a conștientizat caracterul acțiunilor comise.

Astfel, consideră că plasarea inculpatului în Penitenciarul nr.13 din 14.01.2017 până în prezent este contrară art. 3 CEDO, din care motiv instanța

urmează să aprecieze prin prisma art. 385 alin.(4) CPP.

Prin urmare, pedeapsa ce urmează să fie aplicată inculpatului, în temeiul art. 90 CP va fi una proporțională cu fapta incriminată, având în vedere circumstanțele de fapt ale cauzei.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, indicând că instanța de apel menținând sentința instanței de fond potrivit căruia Lazu I. a fost condamnat în baza art. 287 alin.(3) CP, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) CPP la 3 ani închisoare, și-a argumentat soluția în partea stabilirii pedepsei, aceasta fiind echitabilă în raport cu faptele comise, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând recursul declarat Colegiul penal constată, că avocatul Craiu S. în numele inculpatului, cu toate că în recursul declarat nu face trimitere la vre-un temei de drept, făcând referire la art.420-422, 427, 430 Cod de procedură penală, acesta își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită lui Lazu Ig., astfel se întvede temeiul pentru recurs pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârile adoptate doar în partea stabilirii pedepsei, pe care o consideră prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei, solicitând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară

vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prescrise în art. 78 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal în baza căruia a fost condamnat Lazu Igor, prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani. Reieșind din cele menționate și ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată, noile limite de pedeapsă cu care urma să opereze instanța sunt de la 2 ani până la 4 ani și 8 luni închisoare.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de 3 ani închisoare în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, se încadrează în limitele normei penale date, care a fost redusă cu 1/3, soluția dată fiind menținută de instanța de apel.

De rând cu cele menționate, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanțele inferioare, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei cu închisoarea și dispunerea suspendării executării acesteia luând în considerație gravitatea infracțiunii comise și

urmările acesteia nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale și nu ar contracara săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și altor persoane.

Totodată, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care a făcut referire recurentul în cererea de recurs, (că fapta inculpatului nu prezintă un pericol social sporit, lipsa prejudiciului moral și material, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, persoana inculpatului care este căsătorit și are la întreținere trei copii minori) au fost reținute de către instanțele judecătorești, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului în limita prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat. Instanțele de judecată au constatat circumstanțe atenuante și au redus pedeapsa, după caz până la minim și au motivat punerea în executare a pedepsei stabilite.

La fel, Colegiul relevă, că nu poate fi reținută ca circumstanță atenuantă „*recunoașterea vinovăției*”, deoarece, după cum s-a specificat anterior inclusiv și în decizia instanței de apel, prezenta cauză a fost examinată în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, iar o condiție obligatorie pentru examinarea cauzei în procedură simplificată, și beneficierea inculpatului de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, este ca acesta să recunoască săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, fapt consemnat și în doctrina de specialitate, care stipulează că **recunoașterea vinovăției** care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acorde o dublă valență juridică.

Mai mult ca atât, faptul că părțile vătămate nu au înaintat careva pretenții materiale și morale în privința lui Lazu Ig., aceasta nu constituie un temei de aplicare a unei pedepse mai blânde față de inculpat, or, ultimul nu a conștientizat acțiunile comise, având în vedere că inculpatul nu este la prima abatere, anterior fiind condamnat de cinci ori, pentru comiterea diferitor categorii de infracțiuni, inclusiv cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, însă n-a făcut concluziile necesare, nu s-a corectat, săvârșind din nou cu intenție o nouă infracțiune.

Referitor la argumentul avocatului că prin plasarea lui Lazu Igor în Penitenciarul nr.13, se încalcă drepturile inculpatului prevăzute de CEDO, cu privire la condițiile de detenție, astfel considerând că în acest caz ar fi oportun

de a fi aplicate normele art. 385 alin.(4) CPP, instanța de apel corect a menționat că dispozițiile articolului nominalizat se aplică în cazul când, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, însă, în speță nu au fost constatate asemenea încălcări.

Totodată, în situația în care Lazu Ig. se consideră lezat de dreptul cu privire la condițiile de detenție, acesta este în drept să înainteze o cerere de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului cauzat în urma pretensei încălcări în temeiul art. 3 CEDO.

Astfel, Colegiul statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Lazu I. de către instanța de fond, fiind menținută de instanța de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor săvârșirea unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja săvârșirea altor infracțiuni.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, dispunând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedurăpenală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Craiu Serghei în numele inculpatului Lazu Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, în cauza penală în privința lui *Lazu Igor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2017.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti